

denne Henseende i Motiverne til selve Lovudkastet meddeelt, at der paa det ene Sted paa den nordlige Deel af Sjællands Vestkyst, nemlig Drum Strand, i de sidste 10 Aar er forefaldet 22 Strandinger, ved hvilke 3 Mennesker have tilsat Livet, og paa Fanø er der efter de meddeelte Oplysninger i de sidste 50 Aar kun forefaldet 28 Strandinger; men ved disse have 38 Mennesker tilsat Livet, medens der, som sagt, ved de 22 Strandinger ved Drum Strand kun er gaaet 3 Menneskeliv tabt. Da det nu uden Tvivl mere er Pladsens Farlighed, end Hyppigheden af de foregaaede Forlis, der maa komme i Betragtning, naar man skal tage Bestemmelser om Oprettelsen af Redningsstationer, er den Tvivl, Udvalgets Fleertal i Begyndelsen har havt i denne Henseende, derved bleven hævet, og man har derfor troet ganske at kunne slutte sig til Regjeringens Udcast. Blandt de Oplysninger, der have foreligget, er der ganske rigtigt, som det ærede Medlem her i Nærheden (Høgsbro) har omtalt, ogsaa henpeget paa Usikkerheden af Oprettelsen af en Redningsstation paa Amrum; men den Embedsmand i Redningsvæsenets Tjeneste, nemlig en Søofficer, som Regjeringen har sendt derhen, har udtalt sig paa en saadan Maade om denne Sag, at det for Udvalget har staaet klart, at naar Valget skal staae imellem de to Steder, Amrum og Fanø, maatte man vistnok udtale sig for Fanø. Denne Embedsmand siger nemlig, at „dersom Ministeriet uagtet den ringe Sandsynlighed for, at en Redningsbaad ved Amrum vil blive nogen Sikkerhed mod Tab af Menneskeliv ved Strandinger, alligevel bestemmer at placere en saadan Baad paa Amrum, kunde det vel skee uden egentlig at oprette nogen Station derved, ved der at placere et Redningsfartøj under en dygtig Mands Ledelse.“ Man vil altsaa see, at det fra denne Mands Side er en høist betinget anbefaling.

Indenrigsministeren: Det er en Betragtning, der ligger overmaade nær, som den ærede næstsidste Tale (Madsen) anstillede, at man ved de mange smaa Lovforslag, der i de forskjellige Sessioner have fulgt paa hinanden, kommer til at spørge sig selv, hvor Afslutningen, hvor Enden i saa Henseende vil være, og jeg

kan saameget mere sympathisere med ham deri, som jeg selv tidligere som Rigsdagsmand, ved at votere over lignende Lovforslag, har tænkt, om det ikke skulde være mere correct at lade hele Spørgsmaalet undersøge og behandle som en Enhed, for da at udpege de Punkter, hvor en Hjælp i saa Henseende kunde være nødvendig; men jeg troer dog i Grunden, at den Vel, man hidtil er gaaet, har været den sikreste, idet man for det Første kun har anlagt enkelte Stationer, for derved at gjøre Prøve paa, hvad Gavn man kunde stifte med de Midler, man i saa Henseende anvendte, og dernæst, fordi jeg troer, at selve Erfaringen, der gjøres med Hensyn til Strandingerne, er den sikreste Veiledning. Smidlertid har jeg allerede strax ved Lovudkastets Forekæggelse udtalt, at det var den Søofficers Mening, der paa den ene Side staaer saameget udenfor disse Forhold, at han ikke kan have nogen personlig Interesse i Sagen, og tillige har bereist Kysten og undersøgt Forholdene, at naar disse to Stationer kom paa Vestkysten, hvorom der her er Tale, vilde det Bæstentligste være gjort, som i denne Henseende kunde paatræves. Det kan naturligtviis ikke være Meningen at ville sige, at Sagen dermed er afsluttet; thi det kan ganske vist være Tilfældet, at der i denne Henseende vil komme nye og yderligere Forslag, men jeg skal da kun bemærke, at det i ethvert Tilfælde staaer i Regjeringens og Rigsdagens Haand, om den vil gaae ind derpaa. At det er usseligt, som det er udtalt, at have Baaden og Apparaterne i den størst mulige Nærhed, og at det i mange Tilfælde ikke vil kunne nytte at have en saadan Station, naar Afstanden mellem den og Strandingsstedet er saa lang, at Redningsmandskabet ikke betimelig vil kunne være tilstede ved Strandingen, er ganske vist; men paa den anden Side maa der i denne som i enhver anden Sag være et rigtigt Forhold mellem Diemed og Middel. Det sees ogsaa, at en æret Rigsdagsmand (Høgsbro) strax har givet Anviisning paa et yderligere Sted, hvorom der kunde være Tale, nemlig Amrum, og han støttede sig i saa Henseende paa en Autoritet, hvis Vægt jeg ikke skal unberkjende; men det vil af de Oplysninger, der have været Udvalget meddeelt, sees, at man